
VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2016)0103

Subsidiaarsust ja proportsionaalsust käsitlevad 2012.–2013. aasta aruanded

Euroopa Parlamendi 12. aprilli 2016. aasta resolutsioon subsidiaarsust ja proportsionaalsust käsitlevate 2012.–2013. aasta aruannete kohta (2014/2252(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse paremat õigusloomet käsitlevat institutsioonidevahelist kokkulepet¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu pädevate talituste 22. juulil 2011. aastal kokku lepitud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 4 rakendamise praktilist korda esimese lugemise kokkulepete korral,
- võttes arvesse oma 4. veebruari 2014. aasta resolutsiooni ELi õigusloome kvaliteedi ning subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kohta seoses 19. aruandega „Parem õigusloome“, mis käsitleb aastat 2011²,
- võttes arvesse oma 13. septembri 2012. aasta resolutsiooni subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist (2010) käsitleva 18. aruande „Parem õigusloome“ kohta³,
- võttes arvesse oma 14. septembri 2011. aasta resolutsiooni parema õigusloome, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse ning aruka õigusliku reguleerimise kohta⁴,
- võttes arvesse komisjoni 2012. aasta aruannet subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kohta (COM(2013)0566) ning komisjoni 2013. aasta aruannet subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kohta (COM(2014)0506),
- võttes arvesse nõukogu 4. detsembri 2014. aasta järeldusi aruka reguleerimise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Liidu parlamentide esimeeste konverentsi 21. aprilli 2015. aasta järeldusi,
- võttes arvesse Euroopa Liidu parlamentide Euroopa Liidu asjade komisjonide

---

¹ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0061.

³ ELT C 353 E, 3.12.2013, lk 117.

⁴ ELT C 51 E, 22.2.2013, lk 87.

konverentsi (COSACi) 27. septembri 2012. aasta, 17. mai 2013. aasta, 4. oktoobri 2013. aasta, 19. juuni 2014. aasta ja 14. novembri 2014. aasta poolaastaruandeid parlamentaarse kontrolliga seotud Euroopa Liidu menetluste ja tavade arengu kohta,

- võttes arvesse halduskoormust käsitleva sõltumatute huvirühmade kõrgetasemelise töörühma 14. oktoobri 2014. aasta lõplikku aruannet „Bürokratia vähendamine Euroopas – pärand ja tulevikuväljavaated“¹,
  - võttes arvesse kodukorra artikleid 52 ja 132,
  - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ning rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, eelarvekontrollikomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni ning põhiseaduskomisjoni arvamusi (A8-0301/2015),
- A. arvestades, et komisjon sai 2012. aastal põhjendatud arvamusi, milles käsitleti 83 seadusandlikku ettepanekut; arvestades, et 2012. aastal esitati kokku 292 dokumenti, sh sellised, mis ei kvalifitseerunud põhjendatud arvamuseks;
- B. arvestades, et komisjon sai 2013. aastal põhjendatud arvamusi, milles käsitleti 99 seadusandlikku ettepanekut; arvestades, et 2013. aastal esitati kokku 313 dokumenti, sh sellised, mis ei kvalifitseerunud põhjendatud arvamuseks;
- C. arvestades, et 2012. aastal esitasid liikmesriikide parlamendid Monti II ettepaneku² kohta 12 põhjendatud arvamust, mis kujutas endast 19 häält (künniseks on 18 häält), ja seega võeti esimest korda kasutusele nn kollane kaart, mis nõuab, et ettepaneku teinud institutsioon vaatab selle läbi ning põhjendab oma otsust kas selle tagasivõtmise, muutmise või säilitamise kohta;
- D. arvestades, et komisjon võttis Monti II ettepaneku küll tagasi, kuid sedastas, et peab ettepanekut subsidiaarsuse põhimõttele vastavaks ning et ettepanek võeti tagasi, kuna see ei leidnud piisavat toetust Euroopa Parlamendis ja ministrite nõukogus³;
- E. arvestades, et 2013. aastal esitasid liikmesriikide parlamendid 13 põhjendatud arvamust Euroopa Prokuratuuri asutamist käsitleva ettepaneku⁴ kohta, mis kujutas endast 18 häält, käivitades seega teise kollase kaardi menetluse;
- F. arvestades, et komisjon leidis, et tema ettepanek vastas subsidiaarsuse põhimõttele ning ettepanekut ei olnud vaja tagasi võtta ega muuta; arvestades, et komisjoni väitel pidavat ta seadusandlikus protsessis võtma põhjendatud arvamusi nõuetekohaselt arvesse⁵;

---

¹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/08-10web_ce-brocuttingredtape_en.pdf

² Ettepanek võtta vastu nõukogu määrus kollektiivse tegutsemise õiguse kasutamise kohta asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kontekstis (COM(2012)0130).

³ Asepresident Šefčoviči 12. septembri 2012. aasta kiri liikmesriikide parlamentidele.

⁴ Komisjoni ettepanek Euroopa Prokuratuuri asutamise kohta (COM(2013)0534).

⁵ Komisjoni 27. novembri 2013. aasta teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule ja riikide parlamentidele Euroopa Prokuratuuri asutamist käsitleva nõukogu määruse ettepaneku läbivaatamise kohta seoses subsidiaarsuse põhimõttega vastavalt protokollile nr 2 (COM(2013)0851).

- G. arvestades, et mitme liikmesriigi parlamendid väljendasid muret komisjoni lähenemisviisi pärast, pidades komisjoni esitatud põhjendusi ja argumente ebapiisavaks; arvestades, et Euroopa Parlamendi õiguskomisjon ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon korraldasid sellel teemal arutelusid;
- H. arvestades, et selle järgnevalt nõukoguga peetud Euroopa Prokuratuuri käsitlevate läbirääkimiste käigus kitsendati võrreldes algse ettepanekuga kohaldamisala ja töömetoodikat, mille kohta esitati põhjendatud arvamused;
- I. arvestades, et algatusõiguse tõttu on komisjonil kohustus tagada, et õiged valikud selle kohta, kas ja kuidas kavandada Euroopa meetmeid, tehtaks poliitika kujundamise varases etapis;
- J. arvestades, et komisjon vaatab läbi mõjuhindamise protsessi suhtes kohaldatavaid suuniseid, mis hõlmab arvestamist subsidiaarsuse ja proportsionaalsusega;
- K. arvestades, et Euroopa Parlament moodustas oma mõju hindamise üksuse, mis esitas 2013. aastal komisjoni mõjuhinnangute kohta 50 esialgset hinnangut ja kaks üksikasjalikku hinnangut;
- L. arvestades, et liikmesriikide parlamendid on täheldanud, et oluliste ja arvukate delegeeritud volituste lisamise tõttu on raske tulemuslikult hinnata, kas lõplikud eeskirjad järgivad subsidiaarsuse põhimõtet;
- M. arvestades, et nii subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kontroll kui ka mõju hindamine viiakse läbi alles õigusloomeprotsessi alguses;
1. on seisukohal, et subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtted on Euroopa Liidu juhtpõhimõtted;
  2. rõhutab, et ELi pädevuse kasutamist reguleerib subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõte, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 5; väljendab heameelt asjaolu üle, et 2012. ja 2013. aastal kontrollisid ELi institutsioonid ja liikmesriikide parlamendid hoolikalt nendest kahest põhimõttest kinnipidamist;
  3. peab tervitatavaks viimastel aastatel ilmnenud liikmesriikide parlamentide suuremat kaasamist ja osalemist ELi õigusloome protsessis, mille tulemusena on kasvanud teadlikkus ELi aluspõhimõtetest, sealhulgas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetest institutsioonidevahelises kontekstis; märgib siiski, et selles osas tuleb veel tööd teha; soovib seetõttu komisjonil esimese sammuna korraldada igal aastal kõigi liikmesriikide parlamentidega arutelu, et intensiivistada dialoogi liikmesriikide parlamentidega;
  4. on ka arvamusel, et subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtted on poliitika kujundamise lähtealus; rõhutab seepärast, kui tähtis on hinnata õigusloomeprotsessi alguses seda, kas poliitikaeesmärke saab saavutada riiklike või piirkondlike algatuste asemel paremini Euroopa tasandil;
  5. rõhutab parlamentide, nende territoriaalse mõju ja kodanikuläheduse tähtsust ning nõuab vajaduse korral nende laialdasemat kaasamist varajase hoiatamise süsteemi;

6. märgib siiski, et üksikud parlamendid esitavad suurema osa liikmesriikide parlamentide arvamustest; julgustab teisi parlamente üleeuroopalises arutelus rohkem osalema;
7. rõhutab, et Euroopa institutsioonid peavad järgima Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu protokollis nr 2 sätestatud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid, mis on üldised ning institutsioonide jaoks liidu pädevuste teostamisel siduvad; välja arvatud liidu ainupädevusse kuuluvates valdkondades, kus subsidiaarsuse põhimõtet ei kohaldata;
8. on seisukohal, et subsidiaarsuse põhimõtte kontrollimise mehhanism täidab Euroopa Liidu ja riiklike institutsioonide vahelises koostöös tähtsat rolli;
9. märgib, et komisjoni koostatud iga-aastased aruanded ei ole väga põhjalikud ning kutsub komisjoni seetõttu üles kaaluma üksikasjalikumate aruannete koostamist selle kohta, kuidas järgitakse ELi poliitika kujundamisel subsidiaarsust ja proportsionaalsust;
10. võtab teadmiseks komisjoni 2012. ja 2013. aasta aruannete metoodika, mille raames kasutatakse statistikat liikmesriikide parlamentide poolt ettepanekute paketi kohta esitatud põhjendatud arvamuste liigitamiseks ainult üheks põhjendatud arvamuseks, mitte põhjendatud arvamusteks iga üksiku ettepaneku kohta;
11. märgib, et põhjendatud arvamuste osakaal on esitatud dokumentide koguarvu protsentidena 2010. ja 2011. aastaga võrreldes märkimisväärselt kasvanud ja et kui 2012. aastal moodustasid põhjendatud arvamused 25 % kõigist esitatud dokumentidest, siis 2013. aastal moodustasid need juba 30 % kõigist protokolli nr 2 raames toimivas protsessis liikmesriikide parlamentide poolt esitatud dokumentidest; võtab sellega seoses teadmiseks liikmesriikide parlamentidega konsulteerimise õigusloomeprotsessis;
12. juhib tähelepanu, et 2012. aastal kasutasid liikmesriikide parlamendid esimest korda kollase kaardi menetlust subsidiaarsuse põhimõtte küsimuses vastusena komisjoni ettepanekule võtta vastu määrus kollektiivse tegutsemise õiguse kasutamise kohta asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kontekstis (Monti II); märgib, et kuigi komisjoni hinnangul ei olnud subsidiaarsuse põhimõtet rikutud, võttis ta ettepaneku poliitilise toetuse puudumise tõttu tagasi; märgib, et teist korda kasutati nn kollase kaardi menetlust 2013. aastal seoses komisjoni ettepanekuga võtta vastu nõukogu määrus Euroopa Prokuratuuri asutamise kohta; märgib, et komisjoni järelduse kohaselt oli ettepanek kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega ning ta otsustas sellest mitte taganeda;
13. märgib, et liikmesriikide parlamentide põhjendatud arvamustes juhitakse tähelepanu subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte erinevatele tõlgendustele; tuletab sellega seoses meelde, et aluslepingutes sätestatud subsidiaarsuse põhimõtte võimaldab liidul võtta valdkondades, mis ei kuulu tema ainupädevusse, meetmeid ainult „juhul, kui liikmesriigid ei suuda täielikult saavutada kavandatava meetme eesmärke, ja ulatuses, milles liikmesriigid ei suuda täielikult saavutada kavandatava meetme eesmärke, ning seetõttu võib neid kavandatava meetme ulatuse või toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil“; tuletab samuti meelde, et „kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ei või liidu meetme sisu ega vorm minna

aluslepingute eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale“; innustab liikmesriike lähtuma subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttest kinnipidamise hindamisel Euroopa Liidu lepingust; soovib tungivalt liikmesriikide parlamentidel ja ELi institutsioonidel vahetada arvamusi ja tavasid subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kontrolli valdkonnas.

14. märgib, et liikmesriikide parlamentide esitatud põhjendatud arvamused erinevad esitatud väidete vormi ja kuju osas tugevalt; peab kahetsusväärseks ühiste muustrite puudumist, mis raskendab liikmesriikide parlamentide sekkumise aluse hindamist;
15. tuletab meelde mureküsimusi, mida on tõstatatud Euroopa Parlamendi varasemates raportites juhtudel, kui komisjoni ettevalmistatud mõjuhindangutes ei olnud subsidiaarsust nõuetekohaselt käsitletud; tuletab samuti meelde, et seda küsimust on tõstatatud ka mõjuhindamiskomitee aastaaruannetes; võtab teadmiseks, et mõjuhindamiskomitee arvates sisaldas 2012. ja 2013. aastal läbivaadatud mõjuhindangutes enam kui 30 % subsidiaarsuse põhimõtte mitterahuldavat analüüsi; väljendab muret asjaolu pärast, et see protsent tõusis 2014. aastal 50-ni, ning nõuab tungivalt, et komisjon käsitleks seda küsimust oma mõjuhindangute suhtes kohaldatavate suuniste läbivaatamisel ning pööraks selle suundumuse uuesti langusele;
16. märgib mõjuhindangute kui otsustamisprotsessi abivahendi otsustavat tähtsust õigusloomeprotsessis ja juhib sellega seoses tähelepanu vajadusele subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse alaseid küsimusi nõuetekohaselt kaaluda;
17. toonitab, et põhjalikud mõjuhindangud, milles hinnatakse igakülgset vastavust subsidiaarsuse põhimõttele, on olulised, et suurendada kodanike usaldust, kes leiavad sageli, et subsidiaarsuse põhimõte on demokraatliku protsessi keskne osa; rõhutab seepärast, et subsidiaarsuse tõhustatud kontrolli võib seega pidada nn demokraatia defitsiidi vähendamise vahendiks;
18. kordab oma ülalmainitud 14. septembri 2011. aasta resolutsioonis esitatud ettepanekut kasutada kavandatava õigusakti toetamiseks lisaks komisjoni poolt läbiviidatavatele mõjuhindangutele –mille reform on arutamisel – ka liikmesriikide mõjuhindanguid; on seisukohal, et parlamendi hiljuti loodud mõjuhindamise üksused täiendavad komisjoni tegevust positiivselt;
19. väljendab pettumust komisjoni vastusega liikmesriikide parlamentidele nn kollase kaardi menetluse algatamise juhtudel; leiab, et komisjon peaks andma tervikliku vastuse mis tahes liikmesriikide parlamentide tõstatatud mureküsimustele, ja tegema seda lisaks avaldatud arvamuse korral iga juhtumi puhul eraldi, osana dialoogist; on arvamusel, et komisjon peab tulema ja selgitama oma seisukohta üksikasjalikult parlamendi asjaomase komisjoni või komisjonide ees;
20. juhib tähelepanu sellele, et nn kollase kaardi menetlust ELi otsustusprotsesside mõjutamise vahendina saaks mõjusalt tugevdada liikmesriikide parlamentide seisukohtade varasema tutvustamisega, ja ergutab seetõttu liikmesriikide parlamente vahetama arvamusi vastava kohaldamisala ja kasutatavate hindamismeetodite kohta, et hinnata subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete järgimist;
21. usub, et poliitiline dialoog on üha olulisem subsidiaarsuse järgimise tagamisel; leiab,

et poliitilist dialoogi tuleks parandada mitte ainult kollaste või oranžide kaartide korral, vaid üldreeglina; tunneb sellega seoses heameelt Junckeri komisjoni püüdluse üle esineda rohkem liikmesriikide parlamentide ees, ja kutsub parlamenti üles kaaluma samalaadse algatuse tegemist; on arvamusel, et raportööre võiks julgustada tegema suuremat koostööd liikmesriikide parlamentidega, eriti kuna videokonverentsid ja muud võrgupõhised kommunikatsiooniviisid on üha hõlpsamad ja tõhusamad;

22. toonitab, et Euroopa institutsioonid ja liikmesriikide parlamendid peaksid jätkama tööd subsidiaarsuse kultuuri edendamiseks kogu ELis; soovib eelkõige kahte algatust, mis aitaksid praegu kaasa subsidiaarsuse paremale arvessevõtmisele õigusloome protsessis, nimelt liikmesriikide parlamentide esitatud seisukohtade, nägemuste ja muude soovitude suuremat kaasamist poliitilisse dialoogi, eelkõige sellise ettevalmistava töö käigus nagu komisjoni koostatavad rohelised või valged raamatud ning subsidiaarsuse kontrolli raames liikmesriikidega konsulteerimise perioodi pikendamise kaalumist, kui liikmesriigi parlament taotleb seda ajapiirangute tõttu põhjendatud objektiivsetel põhjustel, nagu loodusõnnetused ja töös tehtavad vaheajad, milles liikmesriikide parlamendid ja komisjon peavad kokku leppima; arvab, et seda oleks võimalik saavutada, kui institutsioonid ja liikmesriikide parlamendid lepiksid esimeses etapis kokku vastavasisulisel poliitilisel kohustusel, ilma et see põhjustaks viivitusi asjakohaste õigusaktide vastuvõtmises;
23. kui liikmesriigid otsustavad pikendada liikmesriikide parlamentidele subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise protokollis artiklis 6 põhjendatud arvamuse esitamiseks ette nähtud kaheksanädalast ajavahemikku, tuleks see lisada järgmisesse aluslepingu läbivaatamisse; pikendamise ajavahemiku saab seejärel kindlaks määrata ka teistes õigusaktides;
24. on seisukohal, et nn kollase kaardi menetlus oleks parlamentides hõlpsasti rakendatav, kinnitades seejuures veel kord subsidiaarsuse põhimõtet kooskõlas aluslepingutega;
25. märgib, et mitmed COSACi liikmesriikide parlamendid on näidanud üles huvi rohelise kaardi poliitilise dialoogi parandamise vahendina kehtestamise üle, mis annaks liikmesriikide parlamentidele võimaluse esitada komisjonile kaalumiseks konstruktiivseid ettepanekuid, võttes nõuetekohaselt arvesse komisjoni algatusõigust;
26. märgib, et seadusandlikud ettepanekud võivad enne nende institutsioonide poolt vastuvõtmist oluliselt muutuda; tuleb meelde, et subsidiaarsuse põhimõttele vastavuse kontrolli viiakse läbi ainult seadusandliku protsessi alguses, ja mitte selle lõpus; tuleb lisaks meelde, et ka mõjuhinnanguid valmistatakse enamasti ette pigem seadusandliku protsessi alg- kui lõppetapis; rõhutab vajadust viia pärast vastuvõtmismenetluse algatamist vastu vahehindamine ning võimaldada pärast õigusloomeprotsessi lõppemist esitada teatavatel juhtudel hoiatus liikmesriikidele, kes ei järgi subsidiaarsuse põhimõtet;
27. nõuab seetõttu, et seadusandlike läbirääkimiste lõppedes ja enne lõpliku teksti vastuvõtmist viidaks läbi täiendav subsidiaarsuse kontroll ja täielik mõjuhinnang, et tagada vastavus subsidiaarsuse põhimõttele ning et koostatud hinnangud hõlmaksid ka proportsionaalsust; usub, et selline järelemõtlemisaeg aitaks poliitikakujundajatel hinnata, kas seadusandlus vastab liidu põhimõtetele, ning suurendaks sageli üsna intensiivsete läbirääkimisperioodide tulemuste läbipaistvust;

28. võtab teadmiseks komisjoni uued, ELi õigusaktide algatustes ja ettepanekutes toodud poliitikaeesmärgid, nagu võimalikult väikesed kulud, kasu kodanikele, ettevõtjatele ja töötajatele ning tarbetu regulatiivse koormuse vältimine;
29. on seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku programmide puhul tuleks hinnata ja tõendada subsidiaarsuse põhimõttele vastavust, võttes arvesse tõendatavat lisaväärtust kasu saavates liikmesriikides;
30. palub komisjonil kooskõlas proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõttega lihtsustada ELi vahenditest toetuste taotlemist, et muuta taotlemise menetlus tõhusamaks ja tulemustele orienteerituks;
31. rõhutab oma pühendumust tagada subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttest kinnipidamine, hinnates selleks oma seadusandlike algatusraporteid, tehes eelhindamised komisjoni mõjuhinnangutele ning hinnates pidevalt võimalikku ELi lisandväärtust ja Euroopa mõõtme puudumisest tulenevaid kulusid;
32. võtab teadmiseks hiljutised arutelud investori ja riigi vaheliste vaidluste lahendamise teemal ning komisjoni ettepanekud praeguse mudeli asendamiseks; tuletab meelde, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 3 määratletakse ühine kaubanduspoliitika liidu ainupädevuses oleva tervikliku valdkonnana, mis põhineb ühtsetel eeskirjadel; märgib seetõttu, et subsidiaarsuse põhimõtet ühise kaubanduspoliitika suhtes ei kohaldata;
33. kutsub liikmesriike üles lõpetama UNCITRALi konventsiooni (lepingul põhinevate investori ja riigi vaheliste vahekohtumenetluste läbipaistvuse kohta) blokeerimist, et allkirjastada konventsioon kogu liidu nimel; taunib praegu valitsevat olukorda, kui mõned liikmesriigid on konventsiooni osalised ja mõned liikmesriigid mitte; on seisukohal, et see näide rõhutab vajadust, et kõik pooled saaksid suurema selguse liidu ainupädevuse ulatusest välismaiste otseinvesteeringute puhul; tuletab meelde, et liikmesriikide poolt investeeringute kaitseks rakendatavad erinevad poliitikad on põhjustanud praeguse olukorra, kus liikmesriigid on osalised umbes 1400 kahepoolses investeerimislepingus, mis sisaldavad kohati erinevaid sätteid, mis võivad põhjustada ELi investorite erinevat kohtlemist liidust väljaspool, sõltuvalt kõnealuse investeeringu päritolust;
34. nõuab muudele riikidele antava ELi finantsabi (konkreetselt makrofinantsabi) puhul kavandatavate abimeetmete proportsionaalsuse mõju põhjalikumat eel- ja järelhindamist, et abi oleks seda vajavate partnerite jaoks tõhus ja tõeliselt vajalik; kordab oma nõudmist kehtestada abi väljamaksmisele täpsemad tingimused ja vahendite kasutamise üle nõuetekohane kontroll, sh pettuse ja korrupsiooni ennetamise ning nendevastase võitlusega seotud meetmed ning parlamendi põhjalik kontroll; nõuab ELi välisvahendite tugevat integreerimist, ühendades omavahel kaubandus-, arengu- ning välis- ja julgeolekupoliitika; rõhutab, et liikmesriigid peavad näitama selle suhtes üles suuremat pühendumust;
35. juhib tähelepanu sellele, kui suure tähtsusega on nõuetekohane konsulteerimine ja dialoog ning kodanike, ettevõtete (eelkõige VKEd) ja kodanikuühiskonna kaasamine ELi kaubanduspoliitika alaste otsuste tegemisse;
36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.